

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΕΛΙΚΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

Τα λουλούδια της αυλής μας!

1^η σκηνή

Δυο αγρότισσες μιλούν στον κήπο

-Ελένη: Δεν θα πάω στο κηπούλι φέτος

Γεωργία: Μα θα ξεραθούν όλα! Γιατί;

Ελένη: Έλα μωρέ δεν θα πάθουν τίποτα...Να, θέλει πολλή δουλειά, δεν έβρεξε, πρέπει να κουβαλάω νερό...Άλλωστε δέκα μικρά φυτά είναι και τα μισά είναι λουλούδια. Δε μου δίνουνε δα και φαΐ, δε θα σωθώ από αυτά

Γεωργία: Μη το λες αυτό... όλα τα φυτά μας δίνουν κάτι. Άλλο τους καρπούς του, άλλο την ομορφιά του και τη μυρωδιά του.

2η σκηνή

Όλα τα φυτά στη σκηνή

Παναγιώτης (αμπέλι-κλίμα): Περίεργο.. περνούν οι μέρες κι ακόμα να φανεί.. δεν θα με κουτσοφουντίσει φέτος; Πώς θα δέσει ο καρπός; Ρόγα δεν θα πομείνει.

Ελένη (μανουσάκι): κι εγώ τι να πω; Με τόσο κόπο άνθισα. Μοσχομύρισε ο τόπος και κανείς δεν ήρθε να με μυρίσει.. σε λίγο θα ξεραθώ.

Πετρούλα (βασιλικός): Μας πήρες τα ρουθούνια με τη μυρωδιά σου!!κι εγώ μυρίζω όμορφα! Δεν το φωνάζω!!

Αιμίλιος (πορτοκαλιά): κι εγώ μυρίζω όμορφα. Και κάνω και πορτοκάλια..

Μαριάννα (αμυγδαλιά): κι εγώ μυρίζω κι ανθίζω όταν εσείς ακόμα κοιμάστε του καλού καιρού. Όλοι με θαυμάζουν για την ομορφιά μου. Το σημαντικό τώρα είναι να έρθει και να με ποτίσει λίγο, δεν έκανε φέτος νερά και φοβάμαι πως θα στεγνώσω.

Ζαχαρίας (γιασεμί): Εγώ πιστεύω σε μένα και σας λέω πως δεν θα ξεραθώ. Θα κάνω οικονομία στα λουλούδια μου και θα τα καταφέρω. Έτσι κι αλλιώς τη νύχτα που μυρίζω δεν είναι ποτέ εδώ.

Μαριάννα: κι εγώ θα προσπαθήσω... μπορεί να μην κάνω καθόλου αμύγδαλα.. και η ελιά , δεν θα κάνει ελιές και θα βγάλει το καλοκαίρι. Και το σιτάρι θα προσπαθήσει να μείνει όρθιο μέχρι να ξεραθεί τελικά!

Μπάμπης (σιτάρι): σιτάρι αλεύρι σιτάρι ψωμί. Θα βάλω τα δυνατά μου!!

Πετρούλα: Γιατί εγώ; Τι θ' απογίνω; Ακόμη κι η τριανταφυλλιά θα κρατήσει τουλάχιστον τ' αγκάθια της. Εγώ είμαι καταδικασμένη...

Ελένη: Μόνο ο πλάτανος είναι τυχερός. Ρίζωσε βαθιά και βρίσκει νερό χειμώνα-καλοκαίρι.. Εγώ τι θα απογίνω αν δεν έρθει;

Νυχτώνει...

3^η σκηνή

Παναγιώτης: Πω πω μαύρη νύχτα περάσαμε! Δεν θα τη βγάλουμε καθαρή χωρίς νερό για πολύ ακόμα.

Ελένη: Αχ ναι, τουλάχιστόν μας έκανε παρέα η ευωδιά του γιασεμιού

Ζαχαρίας: ωχ κοιτάξτε το βασιλικό! Έχει μαραζώσει!

Μαριάννα: αν δεν βρει λίγη δροσιά θα τον χάσουμε

Μπάμπης: Πλάτανε κάνε κάτι!!!

Διαμαντής: Τι να κάνω;

Ελένη: Δώσ' του λίγη σκιά, λίγες σταγόνες απ' τη βραδινή υγρασία

Διαμαντής: Εντάξει λοιπόν

Αιμίλιος: Έλα βασιλικέ, κρατήσου απ' τα κλαδιά μου! Μη πέφτεις

Μαριάννα: Έλα, βάλε τα δυνατά σου!

Πετρούλα: Αχ καλύτερα τώρα, ευχαριστώ! Σας ευχαριστώ όλους!

Παναγιώτης: Μόνο έτσι έχουμε ελπίδα να τα καταφέρουμε. Βοηθώντας ο ένας τον άλλο

Ζαχαρίας: Και να σκεφτείς πως εχθές μαλώναμε ποιος είναι καλύτερος και ποιος αξίζει περισσότερη φροντίδα. Τι ανόητοι που ήμασταν .

4^η σκηνή

Αγρότισσες

Γεωργία: Πω πω ζέστη πάλι σήμερα! Αν ξεκινήσαν από τώρα οι καύσωνες χαθήκαμε! Δεν θα τα καταφέρουν τα φυτά ως το φθινόπωρο. Τι λες; Μήπως να πας στο κηπούλι τελικά να τα φροντίσεις λίγο; Θα ξεραθούν όλα χωρίς νερό!

Ελένη: Δίκιο έχεις. Μάλλον θα πρέπει λίγο να τα φροντίσω. Άντε θα πεταχτώ με το βυτίο να τα ποτίσω. Μου 'λειψε και να τα δω και να τα μυρίσω. Θες να έρθεις;

Γεωργία: Αμέ! Η καλύτερή μου.

5^η σκηνή

Διαμαντής: Κάτι ακούω έρχεται.

Ζαχαρίας: Κι εγώ την ακούω. Άντε να ποτίσει το βασιλικό.

Παναγιώτης: Και το στάρι θέλει οπωσδήποτε πότισμα, δεν το βλέπω καλά

Μπάμπης: νερό νερό

Πετρούλα: Κι εσένα αμπέλι μου ελπίζω να σε κλαδέψει. Να πιει και αυτή το κρασάκι και το ρακάκι της, να πάρεις κι εσύ τα πάνω σου.

Αιμίλιος: Και εσύ τριανταφυλλιά μας θέλεις νεράκι. Και εσύ ελιά

6^η σκηνή

Αγρότισσες

Ελένη: εδώ είμαστε φτάσαμε

Γεωργία: ωραίο το κηπούλι σου. Πολλά λουλούδια, ωραία δέντρα, καρποί!

Ελένη: Πάμε μια βόλτα να τα δεις να δω εγώ τις δουλειές που πρέπει να κάνω εκτός απ' το πότισμα.

Κάνουν βόλτα ανάμεσα στα φυτά. Ο αγρότης ποτίζει, κλαδεύει, λιπαίνει, ο φίλος του χαϊδεύει, μιλάει, θαυμάζει τα φυτά.

Γεωργία: Ωραία εδώ στη σκιά της καστανιάς. Μυρίζουν και τα μανουσάκια.

Ελένη: Ο βασιλικός να δεις ο άτιμος.. και η τριανταφυλλιά θέλει λίγο λίπασμα και σε καμιά βδομάδα θα σκάσουν τα μπουμπούκια. Τώρα θα ποτιστούν όλα και θα πάρουν τα πάνω τους.

Γεωργία: Η ελιά σου θέλει φροντίδα. Να δεις αν ποτίσεις και βάλεις και παγίδα για το δάκο θα δώσει πολύ καρπό το φθινόπωρο.

Ελένη : Ναι δίκιο έχεις. Πέρασα κι απ' τη πορτοκαλιά θέλει ασβέστωμα ο κορμός και το αμπέλι να 'μαι συνέχεια από πάνω του...αλλά θα κάνει μια ρακή πρώτη!

Γεωργία: Το στάρι; Φαίνεται έτοιμο.

Ελένη Ναι, από βδομάδα θα το θερίσω, κι η αμυγδαλιά έχει δέσει καρπό.

Γεωργία: Ωραία, θα πίνουμε τσι ρακές με τ' αμυγδαλάκια! Είδες που άξιζε τον κόπο; Πάμε τώρα; Νυχτώνει!

Ελένη :Κάτσε μια ολιά! Άκου το γιασεμί!

7η σκηνή

Πετρούλα: αχ ξανάνιωσα!!

Μαριάννα: Είδες; με λίγη παρέα, νερό και περιποίηση είμαστε καλά. Πολλά ζητάμε;

Ελένη: Καθόλου πολλά. Γιατί όταν τα πάρουμε είμαστε όλο δώρα.

Ζαχαρίας: Ναι, σωστά. Άλλος δίνει καρπούς, άλλος σκιά, άλλος αρώματα.

Παναγιώτης: Αν το σκεφτείς χωρίς εμάς θα ήταν όλα πιο άγευστα, πιο άοσμα. Θα ήταν όλα ξερά και βαρετά